

[Justitsministeren]

Så vil jeg godt starte med at sige, at når jeg har ønsket at fremlægge et oplæg til en ny udlændingepolitik, skyldes det ikke mindst, at jeg anser det for vigtigt at få beskrevet den udvikling, der sker i verden omkring os, og også at pege på de udfordringer, som vi må forvente på hele dette område i de kommende år, med andre ord at beskrive den virkelighed, som vi politikere uundgåeligt er nødt til at forholde os til.

Hvad er det så for en virkelighed? Der tegner sig klart det billede, at flere og flere mennesker fra en overbefolket tredje verden af forskellige grunde – der kan strække sig lige fra egentlig politisk forfølgelse over flugt fra borgerkrig til hunger- og miljøkatastrofer – vil søge mod de vestlige lande, hvor velstanden er størst, og hvor befolkningstilvæksten er stagnerende, og samtidig synes der at blive færre og færre, der opfylder de strenge betingelser for at få permanent ophold i Danmark og i de øvrige vestlige lande.

Det er også baggrunden for den udlændingedebat, vi fører her i landet, og hvor vores synspunkt også må være, at vi ikke igennem den danske udlændingelov kan løse verdens fattigdomsproblemer. Med det principielle indvandringsstop, som vi har haft igennem en årrække, betyder udviklingen et stadig større pres mod de muligheder for opholdstilladelse, der stadig står åbne, og det vil først og fremmest sige asylmuligheden og mulighederne for familiesammenføring.

Derfor er det også naturligt, at det er de områder, som vi i første række må se på. Ikke mindst asylinstituttet anvendes i stigende omfang i et forsøg på at opnå opholdstilladelse, selv om ansøgeren måske snarere kunne betegnes som immigrant. Det giver også et voldsomt pres på sagsbehandlingen, og det medfører en betydelig risiko for, at der sker en uheldig udhuling af asylbegrebet og af flygtningebegrebet, som ingen og mindst af alle de personer, der er flygtet fra forfølgelse, kan være tjent med.

Det er ikke en isoleret dansk problemstilling. Vi har de samme meldinger og forventninger fra alle de vesteuropæiske lande, derfor er det også naturligt, at vi ikke bare drøfter disse ting i en dansk sammenhæng, men at vi satser på det internationale samarbejde, ikke mindst mellem de europæiske lande.

Ordførerne har koncentreret sig om 4 punkter i det oplæg, som jeg har sendt ud; derudover har der også været en række andre spørgsmål, som jeg skal søge at besvare. Men hvis jeg indledningsvis skal knytte nogle kommentarer til de 4 punkter, så drejer det sig dels om forslaget om en kvoteordning, dels om de forslag, der ligger om justeringer i familiesammenføringsreglerne, om forslaget om ophævelse af retskravet for de facto-flygtningestatus og endelig forslag om en opstramning og effektivisering af sagsbehandlingsprocedurerne.

Jeg har naturligvis noteret de kritiske bemærkninger, der er gjort til forslaget om en kvoteordning, og jeg vil ikke lægge skjul på, at en praktisk gennemførelse af et sådant forslag selvfølgelig vil medføre en række problemer, men ikke desto mindre er kvotesystemet kendt og kan administreres andre steder. Jeg mener, at det principielt er rigtigt at arbejde videre med tanken, først og fremmest fordi regering og Folketing herved tvinges til en mere overordnet politisk stillingtagen til prioriteringen af de ressourcer, som vi fra dansk side har mulighed for at yde til dette område og til den bistand, vi stiller til rådighed i udlandet på udlændingeområdet.

Vi må nok alle kunne blive enige om, at en prioritering af indsatsen er nødvendig, og det indebærer også, at vi må tage stilling til, hvor mange udlændinge der kan få ophold i Danmark, og navnlig indebærer det en stillingtagen til, hvilke udlændinge, og her tænker jeg især på flygtningene, vi i første række ønsker at give mulighed for en ny tilværelse i Danmark. Det mener jeg i bund og grund er et politisk spørgsmål, og derfor vil det også være naturligt, at man tager disse drøftelser og overvejelser i tilknytning til finansloven, hvor de hører hjemme.

Det er også min opfattelse, at en kvoteordning vil kunne give os et styringsinstrument, som har været savnet, og som ikke mindst i fremtiden vil være en nødvendighed, hvis vi vil sikre os, at udviklingen ikke løber os af hænde.

Med hensyn til familiesammenføringsområdet er det, som det også fremgår af mit oplæg, navnlig familiesammenføringen med andre udlændinge end flygtninge, der giver anledning til overvejelser. Det er også det, flere ordførere har peget på, senest hr. Kofod-Svendsen. Her er det af afgørende betydning, at de